

העולם הבא

בעריכת יאלי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקורים הסטתפים בעמוד זה יזכה מדי שבוע ב־10 ל"ה שבוע התחלקו בו הירון, ירושלים, ומוסקה, קרית ביאליק

לחם ואהבה

איציק הלך ברחוב, כשלתפץ פגש חו"כה פנטסטית. הוא התאהב בה במבט ראשון, וכלי משיים החל צועד אחריה. פרזום, הבחורה עשתה תפנית חדה ונכנסה למשרד בו עבדה. איציק המשיך ללכת אחריה. היא נכנסה למשרד של עורך־דין, ואיציק אחריה. כשהתעורר מחלומו מצא את עצמו עומד לפני עורך־דין, הבוס של תתיכה. הוא גמגם קצת, ולבסוף אמר שכא לחפש עבודה. הבוס היה בדיוק זקק לפקיד חדש והוא שכר אותו. בקיצור איציק התחיל לעבוד, וכדי לו שות רושם על החתיכה שלו עבד כמו ש. הוא ממש עשה עבודה של שניים. ואי נעשה פקיד אחד מיותר במשרד. עורך־הדין החליט לפטר מישהו. הוא ציטר את הבחורה. יצחק רוני, עמישב

הערות=שוליים

כיצד לקרוא לראש הממשלה, עקב גילוי התוכנית להידו קהקשרים בין ישראל לבין ממשלת בון...

...בון גוריון.

★ ★ ★

בן גוריון לא סתם התפטר...

...הוא התפטר מהם.

★ ★ ★

משחקי ההדרים בישראל עשו מאמצים להגביר את משלוחיהם לחוץ־לארץ לקראת השנה החדשה...

...לשנה תיכב תיכתבו.

★ ★ ★

משרד ראש הממשלה הודיע כי אם לא תסע לגרמניה אישיות אלמונית, תיסע לשם אישיות פלמונית...

...גורמניה יכולה אפילו לנסוע אישיות שלמונית.

„הזחר! אל תתן לי את קולד!“

נאום בחירות בקיבוץ

ברים הטובים? טוב, או נגיד אפילו ההיפך: שאני אחיה ואתם תמותו, או בשביל מה אני צריך להיות אקונום?

בעצם אני רוצה שתזכרו שאני כל הזמן הייתי רפתן, ועד כמה שאני מכיר את בעיות המזון שלנו אז אני חושב שבתנאים שלנו תחמיץ הוא אוכל טוב מאד, ואם הפרות התאמצו לאכול כרוב א. גם לחברה זה לא יזיק, והם מוכרחים לאכול מלפסונים חמוצים כי הפרניצים של ההתחממות הוא אותו דבר, וחוף מזה אני כבר אכלתי תחמיץ וזה בכלל לא רע, ומי אומר שמוכרחים לאכול חציר אספסת? אפשר לאכול חציר, ואם אין חציר — אז כבר אי אפשר לאכול קש? אין דבר, עוד מעט יהיה מרעה. מה? מה זאת אומרת על מי אני מדבר? על אוכל. מי אומר שאתם בהמות? אני אני אמרתי? באמת אני לא מבין מה הולך פה. למה לא נותנים לחבר להתבטא. אני לא חושב שזה בסדר. יוסי, עשה פה שקט!

טוב, אז מה שרציתי להגיד לכם, זה שאני לא רוצה להיות אקונום.

אהוד, משגב

או מה חברה? אני רואה שהחלטתם לעשות ממני אקונום. אני מסתכל סביבי ורואה חברים בריאים ועליונים ההולכים לקראת איבוד לדעת מרצון. אני רואה אתכם עכשיו, אבל איך תיראו בעוד כמה זמן — אני לא אחראי. לכך אתם תהיו אחראים. תראו... כן, אני יודע, אותי רואים. אותי גם יוסיפו לראות.

אני לא רוצה להגיד שלא איכפת לי ושאני אדיש ושוה בשום אופן לא בא בחשבון מפני שהרופא אסר עלי להשיין, וגם שאסור לי לנשום אדים של נפט מפני שעלי זה משפיע במיוחד, ושיש לי אלרגיה לגבינה לבנה וצנון, וחוף מזה אני לא יכול לראות איך חברים שוטפים כלים, ואיך חברות פותחות דגים, ואיך הדגים עושים עם הפה כאילו שיש להם מה להגיד ואני לא יכול לשמוע מה בגלל הרעש, וזה מרגיז אותי ואני נהיה עצבני.

אני לא רוצה להגיד לכם שהידיים שלי רועדות והכל נופל לי מהידיים, ושעד עכשיו ידעו איפה הסליק רק אני והאקונומית ועכשיו כשאני אעשה סליק... ואם אני אצות מי ידע איפה הדי

טעות לעולם צודקת

השפעת הקרניים הקומיות. (הארץ) א. אלוני, תל־אביב

הקומדיה האלוהית.

גילויי של שדה נפש תת ימי. (חרות) אליק מג חזיפה חלוט תת־הכרת.

לביקור נעים יותר וכו שחקני מכבי יפו, בתום משחק המבחן השני של הם נגד מכבי יפו. (חדשות הספורט) מרדכי דן, תל־אביב

אם אין אני לי, מי לי?

ציר פולין בישראל, ראש עיריית חר פה, ישחק הלילה בקבוצתו. (ידיעות אחרונות) דוד שטיין, חולון

נוקטורנה של אבא חושוֹפין.

בפנים שירת השיר: תחרות על חרוז אחד

אומר: „בסיכוב לא היתה יד פנויה להושיט...“

רבים גילו את הסקוטי מתחת לחצאית, כמו „זאת היתה הצאית סקר טיט“ (צבי סולר, תל־אביב). קבוצה גדולה אחרת היתה צבאית יותר: „קל בל רו"ח משומרת צבאית“ (יחזקאל מסנברג, צה"ל). „מדריכת ג'ון גייטסו צבאית!“ (משה סליתמן, רמת־גן). לפחות שניים פולו לעבר השב: „בידי משטרה חשי אית“ (שלמה חזן, תל־אביב ואכשלום ברזלי, ירושלים).

פחות סלוני היה ע. ברנר, תל־אביב: „שך אחת ידועה ציבורית“ ויותר גרוע מוניה שפירא מתל־אביב: „הוא מויכץ הפדה מלאכותית“ או יואב שטינבק, חיפה: „ונאם עיירי טוראית“. הייתי רוצה לצטט עוד עשרות תשובות, אבל מה לעשות — אין מקום.

ירושלים), „ומאז יש עליך אחרי אית“ (איתו ה. ירון), „בו נוחגת עתה הצאית“ (ראובן כץ, תל־אביב). נחמדה מאד תשובתו של מוסקה קרית־ביאליק, שהחלטתי לתת לו את הפרס השני של 5 ל"י (נא, שלח את כתובתך, אחרת לא תקבל!): „הוא מילמל: חותנתני, מה רוית!“ בכיוון דומה הלך מ. ביאופולסקי: „כי עצה — לאשתו החזקית!“ ה. ירון, שהציף אותי בנוסחות, הציץ: „בת שבעים היתה הפרנית!“

גישה דתית גילתה אסתר כהן כממשק גבים: „לא היתה זאת אלא רבי נית!“ וכמה קיבוצניק אחר, אליעזר גולדברג מקבוצת כנרת. אולם מונעם מ. גירגורה מנצרת סבר כי „לא הרפתה ממנו הכושית“. מ. לחיס מחיפה אומר: „ומאז אינו עוצר אלא בתחנה הסופית“ (קצת ארוך מדי, אגב) בעוד שיעקוב ציר מחיפה

בניגוד לתחרות הקודמת, הומטר לי הפעם שפע כזה של תשובות, עד שני על דעתי לבקש תוספת־משכורת תמונת קריאתן. אולם ויתרתי על כך אורי קריאתן. כי רבות מהן גרמו לי עונג אחרי התלבטות רבה, החלטתי לתת את הפרס הראשון של 5 ל"י לשרותו זל ה. ירון, המושבה הגרמנית 27/1, ירושלים, שהצטיינה בפשטותה:

מעשה בנהג משאית. שיעצר בשביל כל הצאית. יום אחר, הוי מזל! — במלמורת נפל.

לחופה הוא נסע כמונית. כמעט אותה תשובה נתן יעקב שג תל־אביב, אלא שמשקל שורתו היה לי קוי: „ולחופה דווקא הובל כנ" נית!“ אותו רעיון הופיע בנוסדת שונות, כגון: „ומאז הוא נשי עולמית“ (יורם פטרון ודרור פנוט,

צברינו חמודים ועוקצנים

עפרה באה לבית־התינוקות ושאלה מה שמות הפספוסים. בין הדי יתר הראו לה את אהרון. השיבה הק טנה: „אבא שלי גם כן עשה ארון בגרניה.“

★ ★ ★

באחר הערבים התאונן יואב בפי ני צלה על הילדים הגדולים בגן, המרביצים לו. „תחזיר להם“ יעצה לו צלה.

„אבל הם יותר גדולים ממני“ השיב. ענתה לו צלה: „אז מה יש? גם גלית היה יותר גדול ויותר חזק מדוד, ובכל זאת דוד ניצח אותו.“ „הכמה גדולה!“ השיב יואב. „דוד עשה את זה באבנים. את מרשה לי באבנים?“ קיבוץ כברי

מאגדות בית = הספר העברי

- ★ המורים על... השקט: מה זה? כל מי שיש לו פה — מדבר?
- ★ רבותי, אני מבקשת להתלהב בפני טומימה.
- ★ איך אפשר ללמד על מוצרט, בשעה שהכיתה משמיעה מוסיקה מודרנית?
- ★ חנה — הגידי לו כן וישתוק כבר!

על הטימטום:

- ★ אל־אלוהים, לתלמידה הזו חסרות חמם אותיות באלף־בית!
- ★ מה אתה מתבונן בי בעיני עגל? מוטב שתשרוק למוזה שלך.
- ★ אני מוכן להתערב שאתה אינך יודע אפילו כמה זמן ארכה מלחמת שלר שגם השנה!

מחדשים פתגמים:

- ★ מי לפספוסים — החוצה!
- ★ יעקב אלמוס, תל־אביב

„זה לא איש אחד. זה שניים!“